

гоня и ще те хващамъ; а щомъ те хвана, ще те захапвамъ. И така ще правятъ всички други кучета слѣдъ мене.

— А! — казала жената, която слушала: — котаракътъ е уменъ, ала кучето е по-умно отъ него.

Котаракътъ прѣброилъ зжбитѣ на кучето (тѣ му се видѣли твърдѣ остри) и казало:

— Азъ ще бжда любезенъ съ дѣтето, докогато ти си въ пещерата, ако то не ме дърпа много силно за опашката; азъ ще бжда съ него любезенъ всѣкога, всѣкога и всѣкога. Но всё пакъ азъ съмъ котаракъ, който обича да скита самъ, кждѣто му скимне.

— Пази се отъ мене! — казало кучето. — Ако си не бѣше казало послѣднитѣ думи, бихъ затворилъ устата ти завинаги, завинаги и завинаги. Но сега, всѣки пжтъ щомъ те срѣщна, ще те подгонвамъ по дърветата. И така ще правятъ всички кучета слѣдъ мене.

Тогавъ човѣкътъ хвърлилъ върху котарака своитѣ обуца и каменния чукъ (всичко три прѣдмета) и котаракътъ избѣгналъ изъ пещерата; кучето го спогнало и той се покатерилъ на едно дърво.

Отъ този день, моя миличка, отъ петъ човѣка, тримата винаги хвърлятъ върху котарака, каквото имъ попадне на ржцѣ, и всички кучета го подгонватъ по дърветата. А котаракътъ изпълнява това, което е обѣщалъ. Той лови мишки и е любезенъ съ дѣцата, ако не го дърпатъ силно за опашката. И щомъ остане свободенъ, особено кога мѣсецътъ свѣти, котаракътъ излиза и скита самъ, дѣто му скимне.

Край.

Съкрат. прѣв. отъ руски. *.*

Съ тази книжка изпращаме многоцвѣтната премия „Слѣдъ играта — почивка“.